

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 4T/186/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711010666
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2015:7711010666.8

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce - senát v zložení - predseda senátu JUDr. Stanislav SOJKA, PhD. a prísediaci Ing. Gabriel Badida a Jozef Gajdoš na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.11.2015 takto

r o z h o d o l :

Q.

1/ F.. S. S., nar. XX.XX.XXXX v W., W., bytom S., ul. I. XXXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice, Floriánska 12,

2/ I. E., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom N. XXX, prechodne bytom G. XXX, okres Michalovce, bez pracovného pomeru,

uznávajú sa vinnými

Q. F.. S. S.

- účastenstvo na zločine neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods.1 písm.a/, § 277 ods.1-prvá alinea, ods. 3 Tr.zákona, v jednočinnom súbehu s účastenstvom na zločine neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods.1 písm.a/, § 277 ods.1-druhá alinea, ods. 2 písm.b/Tr.zákona,

Q. I. E.

- zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1-prvá alinea ods. 3 Tr.zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1- druhá alinea, ods. 2 písm.b/ Tr.zákona,

pretože

obžalovaný F.. S. S., konateľ spoločnosti S.-X., s.r.o. H., P. XX, F.: XXXXXXXX po predchádzajúcej dohode so spoluobžalovaným I. E., v úmysle pomôcť mu fiktívne zvýšiť obrat v jeho firme O. G. XXX a súčasne si zabezpečiť fiktívneho dodávateľa pre vlastnú spoločnosť na dodávku celokožených dámskych a pánskych oblečení a ďalšej koženej konfekcie, nezisteným spôsobom zabezpečil fiktívnu faktúru č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX od dodávateľa F. H. - N., H.- Z., ul. T. č.1, o predaji celokožených dámskych a pánskych oblečení, ako aj ďalšej koženej konfekcie pre odberateľa I. E.- firma O., G. č. XXX, F.: XXXXXXXX, v celkovej faktúrovanej cene 522 042,09 € (15 727 040 Sk), včítane DPH vo výške 83 351,26 € (2 511 040,- Sk), ktorú obžalovaný I. E. zaviedol do svojho účtovníctva aj napriek tomu, že k dodaniu tohto tovaru, ani k úhrade tejto faktúry nedošlo, na základe čoho si obžalovaný I. E. neoprávnene- podvodne uplatnil za svoju firmu v daňovom priznaní k DPH za III. Štvrťrok 2007, doručenom Daňovému úradu Michalovce dňa 25.10.2007 nadmerný odpočet vo výške 3 405,83 € (102 604,- Sk), hoci odpočítaním v skutočnosti nezaplatenej DPH z vyššie uvedenej fiktívnej faktúry na vstupe došlo k zakrytiu vlastnej daňovej povinnosti jeho firmy vo výške 80 157,44 € (2 414 823 ,- Sk), čím

vnikla štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky, zastúpenej Daňovým úradom Michalovce celková škoda vo výške 83 563,27 € (2 517 427 ,- Sk), pričom následne na základe dvanástich fiktívnych faktúr č. XXXXXXXX-XXXXXXX, vystavených obžalovaným F.. S. S. s dátumom 19.10.2007 a dňom dodávky 28.09.2007 mal byť tento tovar firmou obžalovaného I. E. odpredaný spoločnosti obžalovaného F.. S. S. S. - X. s.r.o. H. - Z., P. XX, hoci v skutočnosti bol dovoz tohto tovaru z Talianska uskutočnený spoločnosťou STEEL TRANS s.r.o. Košice až 20.12.2007, pričom dovezený tovar bol zložený v objekte spoločnosti S.-X. s.r.o. v S. na ul. S. XX,

teda

Q. F.. S. S.

- zosnoval a riadil spáchanie trestného činu tak, že iný obžalovaný zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň, ktorú vybral podľa zákona a spôsobil uvedeným činom značnú škodu,
- zosnoval a riadil spáchanie trestného činu tak, že iný obžalovaný neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vo väčšom rozsahu,

Q. I. E.

- zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň, ktorú vybral podľa zákona a spôsobil uvedeným činom značnú škodu,
- neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vo väčšom rozsahu,

za to sa odsudzujú

Q. F.. S. S.

Podľa § 44 Tr.zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože považuje trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp.zn. 1T/74/2012 z 15.12.2014, právoplatný 15.12.2014 v trvaní siedmich rokov a osem mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Q. I. E.

Podľa § 277 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 39 ods. 1, 36 písm.j,l,n , 38 ods.3 , 37 písm.h, 41 ods.1 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods.1 Tr.zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1,2 Tr.zák. zákaz činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností - akciovej spoločnosti a spoločnosti s ručením obmedzeným a živnostenskej činnosti v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal Okresnému súdu Michalovce obžalobu na obvinených F.. S. S. pre účasť na zločine neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods.1 písm.a/, § 277 ods.1-prvá alinea, ods. 3 Tr.zákona, v jednočinnom súbehu s účasťou na zločine neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods.1 písm.a/, § 277 ods.1-druhá alinea, ods. 2 písm.b/Tr.zákona a I. E. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1-prvá alinea ods. 3 Tr.zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1- druhá alinea, ods. 2 písm.b/ Tr.zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v obžalobe.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bol zistený nasledujúci skutkový stav.

Q. F.. S. S. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní najprv poprel spáchanie trestných činov, avšak na poslednom hlavnom pojednávaní sa v plnom rozsahu priznal ku spáchaniu trestnej činnosti tak, ako je to uvedené v obžalobe s tým, že ľutuje spáchanie tohto skutku a chce, aby sa tento prípad na predmetnom hlavnom pojednávaní aj skončil.

Obžalovaný I. E. po zákonom poučení pred súdom prehlásil, že nepopiera spáchanie skutku a na následné otázky súdu v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f, g/, h/ Tr. por. odpovedal nasledujúcim spôsobom.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu uviedol áno.

Na otázku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby uviedol áno.

Na otázku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný uviedol áno.

Na otázku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu uviedol áno.

Na otázku, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok uviedol áno.

Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky pre prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine, súd prijal vyhlásenie obžalovaného o uznání viny a v ďalšom konaní nevykonával dokazovanie o vine obžalovaného, ale len o treste.

Obžalovaný I. E. po vykonaní prehlásenia využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať vo veci ohľadne spoluobžalovaného F.. S. S. a preto bola na základe návrhu prokurátora prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný I. E. v tejto svojej výpovedi uviedol, že živnostníčku F. H. z Košíc vôbec nepozná, nikdy sa s ňou nestretol a nikdy od nej nekupoval žiadny tovar, pričom spoluobžalovaného F.. S. S. pozná asi od roku 2005 kedy mu predal rodinný dom a keďže si potreboval v tom čase vybaviť úver z banky, tak spoluobžalovaný mu ponúkol pomoc s tým, že obžalovaný E. si musí zvýšiť finančný obrat prostredníctvom účtovníctva s čím súhlasil a po určitom čase mu obž. S. priniesol dodávateľskú faktúru XXX/XXXX od F. H. z 19.9.2007 na sumu 15.727.040,- Sk, ktorú riadne zaevidoval do účtovníctva a asi po týždni mu obžalovaný S. dal ďalších dvanásť faktúr s predmetom tovaru bundy, tričká, nohavice v sume okolo 16 000 000,- Sk. Ďalej uviedol, že predmetný tovar nikdy neprevzal, nekúpil, nepredal a celý obchod sa uskutočnil fiktívne, pričom po nejakom čase mu došla faktúra od spoločnosti N.ošice, ktorú nezaplatil, lebo žiadnu dopravu si neobjednal a následne bol predvolaný na Daňový úrad Michalovce kde uviedol, že faktúry boli fiktívne, ku žiadnemu obchodu nikdy nedošlo, ani k následnému predaju, avšak obžalovaným S. predložené faktúry si obžalovaný E. zaúčtoval do svojho účtovníctva.

F.. S. L.- zástupca poškodeného vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že daňový úrad vykonal daňovú kontrolu vo firme O. a nebyť vykonania tejto kontroly, tak by bol vyplatený nadmerný odpočet Dph a preto na základe dodatočného platobného výmeru bola vyrúbená ako daňový nedoplatok daň firme O. v sume 86 532,27 eur.

N. F. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že od 15.9.2004 vykonávala živnosť v oblasti kozmetiky, pričom pána E. nepozná, žiadnu faktúru pre jeho firmu O. nevystavovala a vôbec nikdy neobchodovala s kožiarskym textilom. S obžalovaným F.. S. prišla do kontaktu keď mala záujem o kúpu technológie na výrobu vankúšov a za tým účelom od nej žiadal fotokópiu občianskeho preukazu, živnostenského listu a daňových dokladov, s obžalovaným S. sa stretla buď v roku 2007 alebo 2008.

N. F.. Y. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že 17.9.2007 objednával u nich dopravu na tovar emailom obžalovaný F.. S. pre firmu O., miesto vykládky bolo v S. u F.. S. a na základe žiadosti obžalovaného S. bola vystavená faktúra dňa 31.12.2007 pre príjemcu obžalovaného E..

N. F.. S. S. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že vykonával daňovú kontrolu v obchodnej spoločnosti O. v rámci ktorej daňovej kontroly obžalovaný E. uviedol, že nedošlo k uskutočneniu zdaniteľného plnenia, pretože žiadny tovar nekúpil ani žiadny neodpredal a doklady, ktoré mal vystavovať, nevystavoval on, ale ich vystavoval obžalovaný S.. Na základe tejto kontroly bol vydaný platobný príkaz na dovýrbenie dane v sume 83 563,27 eur.

N. F.. Z. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri vykonávaní daňovej kontroly v obchodnej spoločnosti O. bolo zistené, že nebolo uskutočnené zdaniteľné plnenie obžalovaného E., ktorý uviedol, že žiadny obchod sa v skutočnosti neuskutočnil, doklady pre jeho firmu vystavoval vrátane faktúr F.. S. jeho spoločnosti.

N. Z. G.-E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ako aj vo výpovedi z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracovala vo firme S.- X. a z dvanástich faktúr uhradila len dve faktúry na bankových účtách obžalovaného I. E..

N. F.. S. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že osobne pozná len obžalovaného F.. S., s pánom E. nikdy osobne nestretol, pričom už si nepamätal pre koho bol určený dovezený tovar, s tým, že faktúra uhradená nebola.

N. K. X. U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná svedkyňu F. H., ktorá je jeho niečo viac ako kamarátka a ich priateľský vzťah trval asi rok, rok a pol, pričom svedkyňa ho kontaktovala ohľadne nejakého nákupu tovaru z Talianska a bola s ním aj v Taliansku v Neapole kde kupovala nejaké bundy, topánky, k obchodu malo dôjsť niekedy v roku 2007 a tento tovar mal odviezť slovenský kamión a naviac H. od neho si chcela požičať okolo 20 000 eur.

Z výpovede bývalej zástupkyne poškodeného F.. Z. M. G. vyplýva, že firme Delfín bol na základe daňovej kontroly vyčíslený daňový nedoplatok v sume 83 563,27 eur, pričom sa jej začalo daňové exekučné konanie o vymáhanie daňového nedoplatku a preto si vo svojej výpovedi nenárokovala náhradu škody z dôvodu, že túto si daňový úrad vymáha v exekučnom konaní.

Z fiktívnej faktúry č. XX/XXXX je zrejmé, že bola vystavená pod hlavičkou firmy N. patriacej živnostníčke F. H..

Z faktúry spoločnosti N. Y. s.r.o. H. vyplýva, že bola vystavená firme O.- I. E. za dovoz tovaru z Talianska z 31.12.2007.

Z daňového priznania vyplýva, že obžalovaný I. E. si v daňovom priznaní k DPH za tretí štvrtrok 2007 uplatnil nadmerný odpočet vo výške 102 604,- Sk, pričom v tomto daňovom priznaní si odpočítal aj daň fiktívne zaplatenú na vstupe v súvislosti s nákupom tovaru od firmy F. H.- N. H..

Z protokolu o daňovej kontrole, vykonávanej daňovým úradom S. vo firme Delfín- obžalovaný I. E. vyplýva, že pri daňovej kontrole vykonanej v marci 2008 bolo zistené, zo strany obž. E. neoprávnené zaúčtovanie a uplatnenie nadmerného odpočtu dane na základe fiktívnej faktúry o nákupe tovaru do dodávateľa firmy N.- F. H. vo výške 102 604,- Sk a zároveň zakryl vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 414 823,- Sk, čím spôsobil štátnemu rozpočtu SR, zastúpenému Daňovým úradom Michalovce škodu vo výške 83 563,27 eur.

Z pripojených účtov firmy O. a S.- X. s.r.o. Košice patriacich obžalovanému I. E., resp. F.. S. vyplýva, že obžalovaný F.. S. zaslal na účet obžalovaného I. E. iba dve platby a to v sumách 145 180,- Sk a 168 980,- Sk.

Z potvrdenia Obecného úradu G. vyplýva, že obžalovaný I. E. je synom I. E., nar. 17.7.1932, ktorý je držiteľom preukazu zdravotne ťažko postihnutej osoby a pre svoj zlý zdravotný stav potrebuje neustálu opateru, ktorú mu poskytuje jeho syn, obžalovaný I. E..

Z rozsudku Okresného súdu Košice I. sp.zn. 1T 74/2012 z 15.12.2014 vyplýva, že obžalovaný F.. S. S. bol podľa § 221 ods. 4 Tr.zákona odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní sedem rokov a osem mesiacov so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.12.2014.

Q. F.. S. S. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, doposiaľ bol šesťkrát súdne trestaný z toho v posledných desiatich rokoch päťkrát, z toho tri rozsudky vo výroku o treste boli zrušené, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp.zn. 1T 74/2012 z 15.12.2014 k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní sedem rokov a osem mesiacov so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.12.2014 a následne rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 41T 30/2011 z 27.5.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu

Q. I. E. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, nikde nepracuje, doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný, z toho v posledných desiatich rokoch jedenkrát a to trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 4T 180/2013 z 10.12.2013 k trestu povinnej práce v rozsahu 100 hodín, trest ktorý vykonal a preto sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Podľa správy obecného úradu sa stará o zdravotne ťažko postihnutého otca.

Súd vyhodnotením dôkazov, získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne v zmysle § 2 ods.

12 Tr.por. dospel k jednoznačnému záveru, že prokurátor v rámci hlavného pojednávania, vykonaného kontradiktórnym spôsobom preukázal, že obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty účastenstvo na zločine neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods.1 písm.a/, § 277 ods.1-prvá alinea, ods. 3 Tr.zákona, v jednočinnom súbehu s účastenstvom na zločine neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods.1 písm.a/, § 277 ods.1-druhá alinea, ods. 2 písm.b/Tr.zákona (obžalovaný F.. S. S.) a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1-prvá alinea ods. 3 Tr.zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1- druhá alinea, ods. 2 písm.b/ Tr.zákona (obžalovaný I. E.) na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, po objektívnej a subjektívnej stránke, keďže obžalovaný F. S. S. zorganizoval a riadil konanie obžalovaného I. E., ktorý si neoprávnene a podvodne uplatnil na príslušnom daňovom úrade vrátenie nadmerného odpočtu vo väčšom rozsahu a súčasne zakryl vlastnú povinnosť odvieť do štátneho rozpočtu SR navyše vybranú DPH v značnom rozsahu, čím spôsobil štátnemu rozpočtu SR škodu vo výške 83 563,27 eur.

Protiprávnosť konania obidvoch obžalovaných spočíva v tom, že títo svojím úmyselným konaním hrubo porušili zákonom chránené právne vzťahy smerujúce k ochrane daňovej sústavy Slovenskej republiky, čím spôsobili štátnemu rozpočtu SR vyššie uvedenú škodu.

Trestná činnosť obžalovaných bola preukázaná tak samotným priznaním sa obžalovaného F.. S. S. na poslednom hlavnom pojednávaní ku spáchaniu tejto trestnej činnosti ako aj samotným prehlásením obžalovaného E. na hlavnom pojednávaní o nepopretí spáchania skutku a následnom kladnom odpovedaní na súdom položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c,d,f,g,h Tr.por. , pričom obžalovaný I. E. už v prípravnom konaní sa priznal ku spáchaniu trestnej činnosti a z jej spáchania usvedčoval aj spoluobžalovaného F.. S. S. a títo sú navyše zo spáchania trestnej činnosti usvedčovaní aj svedeckými výpoveďami F. H., pracovníkov daňového úradu- F. S., F. V., svedkyňou Z. G.-E. ale aj ďalšími dôkazmi z daňovej kontroly vykonanej Daňovým úradom Michalovce, fiktívnymi faktúrami, protokolmi daňového úradu a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu a na základe týchto dôkazov súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaných, ktorú považuje za jednoznačne preukázanú.

Súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanovením §§ 34,36,37,38 Tr.zák. s tým, že prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť nápravy, s tým, aby uložený trest zabránil obžalovaným v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne odradil iných od páchania trestných činov a na základe týchto skutočností u obžalovaného F.. S. S. podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúci právoplatný rozsudok OS Košice I. sp.zn. 1T 74/2012 z 15.12.2014, ktorým mu bol uložený trest v trvaní 7 rokov a osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože takto uložený trest považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného zohľadniac pritom jeho priznanie sa ku spáchaniu trestného činu a obžalovanému I. E. uložil úhrnný trest podľa § 277 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 39 ods. 1, 36 písm. j,l,n, 37 písm. h, 38 ods. 3 Tr.zákona v trvaní 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov s tým, že mu trest mimoriadne znížil vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu, keď obžalovaný sa priznal ku spáchaniu trestnej činnosti už v prípravnom konaní , svoje konanie oľutoval, pomáhal orgánom činným v trestnom konaní objasniť túto trestnú činnosť usvedčujúc spoluobžalovaného v prípravnom konaní, pričom obžalovaný sa v súčasnosti stará o zdravotne ťažko postihnutého otca, založil si novú rodinu s priateľkou s ktorou má maloleté dieťa vo veku sedem mesiacov a spolu s ňou sa zároveň stará aj o jej hendikepované dieťa z predchádzajúceho manželstva súčasnej priateľky a podľa názoru súdu aj trest uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní minimálne 4 rokov by nepriaznivo zasiahol popri obžalovanom aj ďalšie osoby o ktoré sa stará a takéto rozhodnutie by malo nepriaznivý vplyv aj na jeho blízku rodinu a v neposlednom rade súd poukazuje u obidvoch obžalovaných aj na uplynutie viac ako ôsmich rokov od spáchania žalovaného trestného činu a aj táto skutočnosť mala vplyv na rozhodnutie o vyššie uvedených trestoch. Súd zároveň uložil obžalovanému I. E. aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností- akciovkej spoločnosti a spoločnosti s ručením obmedzeným, živnostenskej činnosti v trvaní 24 mesiacov, vzhľadom k tomu, že sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti so živnostenským podnikaním. Takto uložené tresty sú podľa názoru súdu správne a zákonné, spĺňajú účel trestu tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a budú mať dostatočný vplyv na obžalovaných, aby viedli v budúcnosti riadny život bez páchania trestnej činnosti a taktiež budú mať dostatočný výchovný a zároveň odradzujúci vplyv na ostatných členov spoločnosti, aby sa nedopúšťali trestnej činnosti.

Súd nepripustil poškodeného s nárokom na náhradu škody na hlavné pojednávanie, pretože o tomto nároku na náhradu škody už bolo podľa bývalej zástupkyne poškodeného rozhodnuté v správnom konaní.

S poukázaním na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.